

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 7.9.2017
Čj. MSP-406/2015-OD-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

M.K. – řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění – stížnost pro porušení zákona v trestní věci vedené u Okresního soudu v Benešově pod sp. zn. 10 Nt 1401/2015

Přílohy: spisový materiál Okresního soudu v Benešově vedený pod sp. zn. 10 Nt 1401/2015

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. v trestní věci vedené u Okresního soudu v Benešově pod sp. zn. 10 Nt 1401/2015, týkající se uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění podle hlavy VI, § 261 a násl. zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. m. j. s.“) podávám v neprospěch M.K.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení samosoudce Okresního soudu v Benešově ze dne 17. 4. 2015, sp. zn. 10 Nt 1401/2015, kterým bylo podle § 267 odst. 1 písm. b) z. m. j. s. na území České republiky odmítnuto uznání a výkon rozhodnutí V.Š., Spolková republika Německo, ze dne 5. 5. 2014, sp. zn. 23-3603.1-1/580, jež nabylo právní moci dne 13. 8. 2014, na základě kterého byl český občan M. K., postížen za přestupek podle § 8 odst. 3 č. 2 ve spojení s čl. 4 odst. 3 věty druhé Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. 10. 2009, o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy, a podle § 61 odst. 1 č. 5b zákona Spolkové republiky Německo o přepravě osob, a byla mu uložena peněžitá pokuta ve výši 200 EUR a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 13,50 EUR, neboť tímto rozhodnutím a v řízení, které jeho vydání

předcházelo, byl porušen zákon, a to v ustanovení § 265, § 267 odst. 1 písm. b) a § 266 odst. 2 z. m. j. s.

Vzhledem k tomu, že procesní strany nepodaly proti citovanému usnesení samosoudce Okresního soudu v Benešově stížnost, nabylo toto usnesení právní moci dne 16. 5. 2015.

Napadeným usnesením samosoudce Okresního soudu v Benešově odmítl podle § 267 odst. 1 písm. b) z. m. j. s. uznání a výkon rozhodnutí V.Š., Spolková republika Německo, ze dne 5. 5. 2014, sp. zn. 23-3603.1-1/580, na území České republiky s odůvodněním, že skutek popsany v osvědčení vydaném podle Rámcového rozhodnutí Rady Evropy č. 2005/214/SVV ze dne 24. 2. 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (dále jen „rámcové rozhodnutí“) Spolkovým úřadem pro justici dne 31. 10. 2014 nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a současně nejde o jednání uvedená v § 265 z. m. j. s., jenž stanoví výjimky ze zásady oboustranné trestnosti činu.

Usnesením samosoudce Okresního soudu v Benešově ze dne 17. 4. 2015, sp. zn. 10 Nt 1401/2015, a v řízení, které jeho vydání předcházelo, byl soudem porušen zákon, a to s ohledem na následující skutečnosti.

V posuzované věci se jedná o problematiku mezinárodní justiční spolupráce – právního styku s cizinou, konkrétně o otázku uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž byla uložena peněžitá sankce, v České republice upravená v hlavě VI, § 261 a násl. z. m. j. s.

Osvědčení Spolkového úřadu pro justici, Spolková republika Německo, bylo vydáno pro účely uznání a výkonu rozhodnutí V.Š., kterým byla českému občanu M.K., uložena peněžitá pokuta ve výši 200 EUR a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 13,50 EUR, za přestupek podle § 8 odst. 3 č. 2 ve spojení s čl. 4 odst. 3 větou druhou Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. 10. 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy, a podle § 61 odst. 1 č. 5b zákona Spolkové republiky Německo o přepravě osob, jenž spočíval v tom, že:

„M. K. dne 16. 6. 2013 jako řidič autobusu reg. zn. 9A89612 společnosti Buzola Int., s. r. o., v příležitostné dopravě překračující státní hranice byl kontrolován v obci Harburg v ulici Burgstraße, Spolková republika Německo, přičemž nemohl předložit licenci Společenství.“

V osvědčení jsou citována i příslušná ustanovení předpisů Spolkové republiky Německo, která M.K. porušil.

Podle § 261 odst. 1 písm. a) z. m. j. s. se ustanovení hlavy VI tohoto zákona použijí na postup při uznání a výkonu pravomocného odsuzujícího rozhodnutí na trestný čin nebo jiný delikt nebo rozhodnutí vydaného na jeho základě, pokud bylo vydáno v souladu s právním předpisem Evropské unie, kterým byl uložen peněžitý trest nebo pokuta, a to nejen pokud bylo vydáno soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení, ale i v případě, že toto rozhodnutí bylo vydáno jiným orgánem členského státu Evropské unie v jiném řízení, za předpokladu, že se lze domáhat projednání věci před soudem v trestním řízení.

Tuto skutečnost potvrdila německá strana v osvědčení pod písmenem g/iii.

Podle § 265 z. m. j. s., které upravuje výjimky ze zásady oboustranné trestnosti, samosoudce uzná a vykoná rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních i v případě, že jednání, pro které bylo takové rozhodnutí vydáno, není trestným činem podle práva České republiky, pokud jde o skutek, který spočívá v jednání, jež orgán jiného členského státu označí pod písmenem g) odst. 3 formuláře osvědčení.

V daném případě sice příslušný orgán Spolkové republiky Německo ve formuláři osvědčení v tomto bodě žádný záznam neučinil, avšak podle čl. 5 odst. 1 rámcového rozhodnutí se oboustranná trestnost nepřezkoumává obecně u trestných činů a přestupků, trestných ve vydávajícím státě, spáchaných mimo jiné jednáním, které porušuje pravidla silničního provozu tohoto státu, čemuž popis skutku v osvědčení odpovídá.

Samosoudce Okresního soudu v Benešově na tuto skutečnost nereagoval, a aniž by případně vyžádal dodatkové informace ohledně stanoviska příslušného orgánu Spolkové republiky Německo k aplikaci čl. 5 rámcového rozhodnutí, bez dalšího podle § 267 odst. 1 písm. b) z. m. j. s. neuznal rozhodnutí V.Š., Spolková republika Německo.

V této souvislosti je třeba uvést, že rámcové rozhodnutí neváže uznání a výkon rozhodnutí bez zkoumání oboustranné trestnosti na povinnost vydávajícího státu vyznačit v osvědčení případnou aplikaci čl. 5, jakkoliv § 265 z. m. j. s. ryze formálně takový postup předpokládá, ovšem absence takového záznamu neznamena bez dalšího důvod pro neuznání rozhodnutí za situace, kdy podmínky rámcového rozhodnutí splněny byly, a tyto podmínky musí zkoumat jak stát vydávající tak vykonávající.

Podle § 266 odst. 2 z. m. j. s. o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne samosoudce poté, kdy si vyžádá písemné vyjádření státního zástupce.

Vzhledem k tomu, že před rozhodnutím si samosoudce Okresního soudu v Benešově vyjádření státního zástupce nevyžádal, postupoval v rozporu s tímto ustanovením, které nepředpokládá žádné výjimky a rozhodnutí samosoudce na vyjádření státního zástupce přímo váže.

Na základě výše uvedených skutečností **navrhuji**, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu v Benešově ze dne 17. 4. 2015, sp. zn. 10 Nt 1401/2015, a v řízení, které jeho vydání předcházelo, byl porušen zákon ve prospěch M.K., a to v ustanovení § 265, § 267 odst. 1 písm. b) a § 266 odst. 2 z. m. j. s.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [11 Tz 84/2017](#)